

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. IV. Corollaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

que & visio est species expressa divina essentia. Minot probatur. Actus potentier formaliter & essentialiter assimilativa est assimilatio, siquidem potentiа sp̄ificatur ab actu: sed intellectus est potentia formaliter assimilativa, quia est representativa, nec aliter representat, nisi in quantum cognoscitum assimilat cognito, & quodammodo transformat in objectum cognitionis, unde Phil. 3, de ah. te. 7. inquit, quod omnis cognitio sit per assimilacionem cognoscitum ad cognitionem.

10. Confirmatur primum. Ipse visio corporeo obiectu species & similitudo ipsius: ergo etiam visio incorporeo & intellectuali; utraque enim est actus potentia representativa.

11. Confirmatur secundum. Visio divina essentia est per se ipsum formaliter vera: ergo per se ipsum est formaliter similis divina essentia. Consequitur probatur: veritas est conformitas actus cum objecto; sed conformitas est similitudo: ergo formalis veritas actus est ipsius formalis similitudo cum objecto. Cum ergo visio sit formaliter vera, et etsi formaliter similis essentiae visae.

12. Confirmatur tertio. Verbum est signum productum ad manifestandam rem cognitionis, sed hoc facit visio: ergo visio ipsa est verbum.

13. Respondeo negando minorem, & dico, essentialem conceptum cognitionis esse, ad objectum suo modo praesens vitaliter intendere & attendere, in quo conculit representatione potentia cognoscitiva. Cunque sola divina essentia, tanquam suum intelligere & intelligi, ac proinde per essentiam intelligibilis & intellectua in actu, possit se ipsum per modum termini intelligibilis & intellectus sistente intelligibiliter presentem intra intellectu, id est representatione intellectus, qua sit in beata visione, consistit in sola contemplativa intentione, seu attentione ad illam divinam essentiam seu terminum intellectualem: quā attentione & adhäsione intellectus totus absorptus & affixus in DEO, quodammodo in ipsum transformatur & deificatur: in aliis vero cognitionibus ubi objectum cognitionis non est suum intelligere, ipse intellectus sui cognitione conatur ad efformandum sibi terminum intellectualem, quem alias intra se & in esse cognito non habet presentem: Itaque vis representationis intellectus consistit in vitaliter terminando objectum praesens, quod sit vel in illud simplici intuitu, ut jam sufficienter praesens, in & attendendo, vel si ipso non sit sufficienter praesens, ipsius imaginem in se efformando: sicut enim intellectus agens in homine vim habet efformandi species impressas, quando objectum non alienum fieri potest praesens in actu primo: sic intellectus patiens vim habet efformandi sibi species expressam, quando objectum aliter non potest fieri praesens & intellectum in actu secundo.

14. Ad 1. Confirm. nego antec. est enim attention ad objectum externum per vitalem refractionem spectaculorum & radiorum visualium in pupillam transmissorum.

15. Ad 2. nego conseq. Ad cuius probationem distinguo maiorem: Veritas est conformitas actus cum objecto vel per modum imaginis, vel per modum signi concedo: tantum per modum imaginis, nego mis. sed conformitas est similitudo, quia est conformitas imaginis, conc. conformitas signi.

R. P. Mezg. Theol. Schol. Tom. I.

cum re significata nego min. & conseq. Sensus est, quod actus visionis se habet per modum cuiusdam perpetui judicii & affirmationis, qua intellectui Beati in fixissima contemplatione exercitè enuntiat, significat & gustandum exhibet, DEUM sibi esse omnia in omnibus, absque hoc, quod in le formalia divinitatis predicata intellegui contuenda obiectat: hoc autem est esse conformem per modum signi, sicuti vocalis propositio, qua dicit objectum esse quod est, est vera & conformis objecto, sine similitudine, quia est conformis per modum signi, non per modum imaginis.

Ad 3. Confirmat que precedentem responsio¹⁶ nem impugnat Relyp. Verbum mentale est signum productum ad manifestandam rem cognitionis terminativę, & per modum imaginis concommodo: unque & vitaliter tantum, nego. Nos autem in priori sensu disputamus: unde si contendas, etiam hunc actum esse verbum, vel dictio, quo aliquid quomodo conque judicatur, apprehendit, intimatur: erit questione de nomine: nec enim repugno, quin visio beatissima, quatenus est iudicium quoddam exercitum de infinita DEI bonitate & sic practice determinativa voluntatis ad amorem fruitivum, quædam dictio, vel verbum vitaliter, hoc est per modum tendentiaz apprehendentis & gustantis, quam bonus sit Dominus, non vero terminative, seu per modum objecti terminantis & instar imaginis contuendum præbentis, dici possit.

§ IV.

Corollaria.

Inseres ex dictis primum. Visionem beatam in sensu strictiori & proprio non esse dictio, Dicitio enim propriæ est intellectio productiva verbis terminantis cognitionem: sed ex dictis constat per visionem beatam non produci verbum, ergo.

Infers secundum. Essentiam divinam tametsi¹⁷ intrinsecè terminet cognitionem tanquam objectum intellectum in actu secundo: ideoque expletat minus speciei expressæ, non tamen propriè loquendo dici posse verbum Beatorum: quia verbum præter rationem termini intellectualem dicit etiam processionem à dicente, hoc est intelligentia, à quo exprimitur, quod de essentia divina dici non potest. Ideo secunda Persona in Divinis dicitur Verbum & imago: quia à Patre aeterno per cognitionem & in natura similitudinem formaliter procedit.

Infers tertio. Quanvis Angeli substantia¹⁸, respectu propriæ cognitionis obeat minus speciei impressæ, non tamen posse habere rationem verbi & speciei expressæ: quia sicuti Angelus non est suum intelligere, ita neque est suum intelligi, vel intellectum in actu: unde sicuti intelligere ipsius est accidentale, ita terminus quoque intellectus debet esse accidentalis.

Infers quartu. Omnem intellectuionem creatam,¹⁹ exceptus beatifici visione, simul esse dictio (ubi dictio ratione distinguitur ab intellectu, cui superaddit habitudinem ad verbum, tanquam signum manifestativum objecti) quia in omni alia verbum producitur. Dixi creatam, quia increata & essentialis DEI intellectio non producit verbum, sed notionalis tantum, de qua in tractatu de Trinitate.

L DISPU